

Standard F.C.I. č. 59/28.06.2002

ŠVÝCARSKÝ HONIČ (SCHWEIZER LAUFHUND)

KLASIFIKACE F.C.I.: skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
sekce 1.2 střední honiči
s pracovní zkouškou

CELKOVÝ VZHLED:

Středně velký pes; je dobře stavěný, což svědčí o výkonnosti a odolnosti. Dlouhá čenichová partie a suchá hlava rámovaná dlouhými ušima mu dodává noblesní (vznešený) vzhled.

Jsou čtyři variety švýcarského honiče:

- bernský honič
- Bruno de Jura (jurský honič)
- lucernský honič
- švycký honič

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- délka těla : výšce zhruba v poměru 1,15 : 1
- výška : hloubce hrudníku zhruba v poměru 2 : 1
- délka čenichové partie : délce mozkovny zhruba 1 : 1

CHOVÁNÍ/POVAHA:

Je temperamentní a vášnivý lovec, jemné povahy, poslušný a velmi závislý na svém pánovi.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Je podlouhlá, úzká, suchá, ušlechtilá; vyklenutá do nízkého oblouku; týlní hrbol je zřetelný; dělicí rýha není; fronta není zvrásněná (kůže netvoří vrásky). Osy nosního hřbetu a mozkovny jsou mírně rozbíhavé;

Stop: je znatelný, nikoli výrazný;

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je celý černý, správně vyvinutý, nozdry jsou široké;

Čenichová partie: Je jemně modelovaná, úzká, ani hranatá, ani špičatá; nosní hřbet je rovný nebo jen mírně klenutý;

Pysky: nejsou příliš vyvinuté; překrývají těsně spodní čelist; koutek je málo otevřený.

Čelisti/zuby: Čelisti jsou silné; zuby jsou mohutné, s nůžkovým skusem, chrup je kompletní. Zuby jsou postaveny v čelistech ve správném úhlu. Klešťový skus je přípustný. Chybění jednoho nebo dvou premolárů (PM1 nebo PM 2) je tolerováno. M 3 nejsou brány v potaz.

Líce: suché, nadočnicové oblouky nejsou příliš výrazné;

Oči: jsou hnědé, světlejší či tmavší v závislosti na zbarvení srsti, mírně oválného tvaru, středně velké, s mírným výrazem; oční víčka perfektně přiléhají k oční kouli; jsou dobře pigmentována.

Uši: jsou zavěšena pod linií očí a v zadní části mozkovny; neseny jsou vždy poněkud úžeji, než je nejširší část ucha; dosahují nejméně na konec nosu; chrupavka zevního zvukovodu není zřetelná; uši jsou úzké, spuštěné, mírně zvrásněné a vývrtkovitě stočené, jejich konec je zaoblený a jsou pokryty velmi jemnou srstí.

KRK: je dlouhý, elegantní, správně osvalený; kůže na hrdle tvoří kožní řasu, ne však výrazný lalok.

TRUP:

Horní linie: Celkově tvoří krk, hřbet, záď a ocas harmonickou a pevnou linii.

Kohoutek: Není příliš výrazný, krk je dobře a elegantně nasazen.

Hřbet: je pevný a rovný.

Bedra: jsou svalnatá a pružná.

Záď: má mírný sklon, je dostatečně dlouhá, harmonicky navazuje na hřbetní linii, není výše než kohoutek; kyčelní kosti příliš nevystupují.

Hrudník: Je celkově hlubší, než je široký, dostatečně hluboký, dosahuje nejméně k loketnímu kloubu,; hrudní koš je prostorný a otevřený směrem dozadu, žebra jsou mírně klenutá.

Spodní linie a břicho: Spodní linie se mírně zvedá směrem k zadním nohám; slabiny jsou vyplněné.

OCAS: je nasazen v prodloužené linii zádi, je středně dlouhý, na konci tvoří malý háček směrem vzhůru; v klidu nebo při mírném pohybu je nesen spuštěný, bez výrazného zatočení; je-li pes ve střehu nebo při rychlém pohybu je nesen výše, než je linie hřbetu, ale nikdy se nepřevrací až na hřbet nebo není stočený. Je dobře osrstěný, avšak na spodní straně se nevyskytuje delší srst (osiny).

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: Jsou velmi svalnaté, ale suché, ne hrubé, jejich kostra je středně silná; při pohledu z profilu jsou rovně postavené. Při pohledu zepředu jsou postaveny rovnoběžně a jsou v ose těla.

Lopatka: Lopatková kost je šikmo uložená, dobře přiléhá k hrudnímu koši; scapulo-humerální úhel má mít v ideálních podmínkách zhruba 100°.

Rámě: je poněkud delší, než lopatková kost, šikmé, dobře přiléhá k tělu, je svalnaté, aniž by byly hrubé.

Lokty: jsou postaveny v normální pozici, při hrudním koši.

Karpus: Robustní a široký.

Metakarpus: Je relativně krátký; při pohledu en face je ve svislé linii přední nohy. Při bočním pohledu je mírně šikmo postaven.

Přední tlapy: Mají okrouhlý tvar; prsty jsou sevřené; polštářky odolné a tvrdé; drápy silné a zbarvené v závislosti na odstínu srsti;

PÁNEVNÍ KONČETINY: Jsou silně osvalené, ale harmonují s předními; jsou postavené rovně a paralelně.

Stehno: Dlouhé, šikmé, silně svalnaté, netvoří však přehnaně kulatou záď. Úhel koxo femorálního kloubu má zhruba 100°.

Kolena: Jsou postavená rovně, nevybočují ani dovnitř, ani ven. Úhel kloubu femoro-tibiálního: Je asi 120°.

Podkolení: Jsou dlouhá, svalnatá a suchá.

Hlezna: Úhel hlezenního kloubu je zhruba 130°.

Metatarsus: Je dost krátký, rovný a postavený rovnoběžně. Paspárky nejsou přípustné s výjimkou zemí, kde je jejich odstraňování zakázáno zákonem).

Zadní tlapy: Jsou oválného tvaru, prsty jsou sevřené, polštářky odolné a tvrdé; drápy silné a zbarvené v závislosti na odstínu srsti.

CHŮZE/POHYB: pohyb je rovnoměrný a harmonický, dlouhý krok, zadní nohy dávají pohybu mohutné impulsy, končetiny se pohybují v ose; kohoutek se pohybuje mírně a pravidelně, hřbetní linie se při pohybu nekývá ze strany na stranu; laterální oscilace hlavy a krku je přiměřená.

KŮŽE: je jemná, pružná, v různých barevných odstínech u čtyř různých variet:

- bernský honič: černá pod černou srstí, bílá mírně mramorovaná pod bílou srstí;
- bruno de Jura: černá, ale pod červenou srstí je světlejší;
- lucernský honič: černá pod černou srstí, světlejší pod modrou srstí;
- švycký honič: tmavě šedá pod oranžovou srstí, bílá, černě mramorovaná pod bílou srstí;

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, hladká, přiléhavá, velmi jemná na hlavě a uších;

BARVA:

- bernský honič: bílý s černými plotnami nebo celým černým sedlem, s pálením více či méně tmavým nad očima, na lících, na spodní straně uší, a okolo konečnicku, někdy jen nepatrně stříkaný (černě).
- Bruno de Jura (Jurský honič); plavý s černým pláštěm, někdy i s uhlováním (černá srst v plavé), nebo černý se znaky pálení nad očima, na lících, okolo konečnicku a na nohou. Někdy se vyskytuje bílá skvrna na hrudi. Tato skvrna může být jemně stříkaná (černě nebo šedě).
- Lucernský honič základná zbarvení je „modré“, které tvoří směs srsti černé a bílé (modrý bělouš) s černými plotnami nebo s černým sedlem. Znaky pálení více či méně tmavého se vyskytují nad očima, na lících, na hrudi, okolo konečnicku a na nohou. Celý černý plášť je přípustný.
- Švycký honič bílý s plavě oranžovými plotnami nebo sedlem; někdy mírně stříkaný; celý plavě oranžový plášť je přípustný.

VÝŠKA:

Kohoutková výška: psi: 49 – 59 cm
feny: 47 – 57 cm

žádná tolerance se nepřipouští;

VADY: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- celkový vzhled bez rozlišení (pohlavního), jedinec přehnaně hrubý nebo slabý
- výrazné disproporce mezi délkou psa, hloubkou hrudníku a výškou v kohoutku
- mozkovna příliš široká, příliš klenutá nebo příliš plochá
- příliš výrazný stop
- nosní partie příliš krátká, příliš dlouhá, příliš hranatá nebo špičatá
- chybění více jak 2 zubů PM 1 či PM 2; M 3 nejsou brány v potaz
- proláklý nosní hřbet
- příliš vyvinuté pysky
- světlé oko, zlý pohled, viditelná šilhavost
- ploché ucho, hrubé /tlusté/, příliš krátké nebo příliš vysoko nasazené

- příliš krátký krk
- přehnaně vyvinutý lalok
- hřbet prosedlý nebo kapří
- příliš spáditá nebo krátká záď
- hrudní koš málo hluboký, málo prostorný, sudovitý
- vtažené břicho, slabiny vpadlé
- špatně nasazený ocas, nesený příliš vysoko, křivý, zatočený, tlustý nebo pokrytý na spodní straně delší srstí
- končetiny slabé nebo špatně postavené
- strmě uložená lopatka, krátká ramenní kost
- přední tlapy měkké
- špatné zaúhlení zadních končetin, kravský nebo sudovitý postoj
- přítomnost paspárků na zadních končetinách (s výjimkou států, kde je jejich odstranění zakázáno zákonem)
- srst tvrdá nebo drsná
- chybné rozmístění barev a znaků v nich
 - bernský honič:** příliš mnoho stříkání v bílé
 - Bruno de Jura:** jednobarevný, příliš velká bílá skvrna nebo příliš výrazné stříkání v ní
 - lucernský honič:** chybějící modrý odstín, plavá barva na vnější straně uší
 - švycký honič:** příliš četné oranžové stříkání v bílé, jednobarevné zbarvení, bílá na vnější straně uší
- jedinec bázlivý nebo rvavý

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- pes příliš bázlivý nebo agresivní
- pes netypický
- celá nosní houba depigmentovaná
- předkus, podkus, řezáky křivě postavené
- ektopium nebo entropium (i když je operováno)
- ocas zatočený jako lovecká trubka, zalomený, zřetelně srostlé obratle
- výška přesahující nebo nedosahující hranic, stanovených standardem

Pozn.: psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.